060| Ἀγαπάτε ἀλλήλους, ἵνα Ἐμὲ φιλήσητε.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/060-ἀγαπάτε-ἀλλήλους-ἵνα-ἐμὲ-φιλήσ/

Πόσα δὲν ἐγένοντο κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τῆς διακοπῆς τοῦ συνδέσμου ὑμῶν. Ἐγὼ ἤγαγον ὑμᾶς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἵνα συνενούμενοι καὶ ἀγαπώμενοι καὶ φιλοῦντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδέαν καὶ χάριν τοῦ ἰδίου σκοποῦ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης, ὡς εἰς ἓν σῶμα, χωρήσῃτε εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἐξικνούμενον μέχρις Ἐμοῦ.

Ἐξετάσατε τὰ μέχρι σήμερον παρ’ ὑμῶν πεπραγμένα καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ἀπὸ ὑμᾶς ἐξέλειπεν οὐχὶ μόνον ἡ ἀληθὴς Ἀγάπη καὶ ὁ σύνδεσμος ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἁπλῆ ἀνθρώπινος φιλία. Πόσοι ἐγνωρίσθητε, πόσοι ἠκολουθήσατε τὸν διανοιγέντα ὑμῖν δρόμον, πόσοι ἐνομίσατε καί ἐπιστεύσατε ὅτι ἠκολουθήσατε τὰ βήματά Μου καὶ πόσοι ἤδη εὑρίσκεσθε μετ’ Ἐμοῦ; Οὐδείς.

Διότι καὶ ὑμεῖς ἔτι οἱ ὑποληφθέντες, οἱ πιστεύοντες, οἱ ποτὲ διακηρύξαντες ὅτι ἐν παντὶ καὶ πάντοτε θέλετέ Με ἀκολουθήσει εἰς τε τὴν ὁμαλὴν καὶ αὐχμηρὰν ὁδόν, ἤδη εὑρίσκεσθε ἐν ἀπαγοητεύσει, ἐν θλίψει, μὲ κλονιζόμενα βήματα, μὴ γινώσκοντες τί νὰ πράξητε, ἢ τί ν’ ἀκολουθήσητε, ἢ τί νὰ πιστεύσητε ὡς ὀρθὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὡς ἐξ Ἐμοῦ προερχόμενον.

Ἀλλ’ Ἐγώ ποτε διήνοιξα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐλάλησα ὑμῖν καὶ εἶπον καὶ πολλάκις ἐπανέλαβον καὶ ἐτόνισα καὶ ὑπεγράμμισα: Ἐὰν ποτὲ ἠθέλατε φωραθῇ ὡς ἀστοχοῦντες παραπλανώμενοι, ἐπιζητήσατε τὴν Ἐπιφώτισίν Μου καὶ θέλω ἐντοιχίσει καὶ διαφωτίσει ὑμᾶς. Εἷς ἕκαστος ἐξ ὑμῶν θὰ παρατηρήσῃ ὅτι κατ’ ἰδίαν μόνος ἐπικαλεῖται Με καὶ πολλάκις διεφώτισα αὐτὸν ἢ τοῦ παρέσχον δείγματα τοῦ δεσμοῦ μας καὶ τῆς Ἀρωγῆς Μου. Πάντοτε ὅμως τοῦτο ἐγένετο κατ’ ἰδίαν μεμονωμένως καὶ οὐχὶ συνδεδεμένως.

Διατί ἀπεχωρίσθητε, διατί ἀπεξενώθητε; Οἱ μὲν ἠκολούθησαν τὰς ἑαυτῶν εἰσηγήσεις, τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀντιλήψεις καὶ ὑπαγορεύσεις, οἱ δὲ τὰς ἑαυτῶν ἐμπνεύσεις ὡς ἐξ Ἐμοῦ προερχομένας.

Μήτοι ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα ὑμῶν δὲν ἐτόνισα ὑμῖν **ὅτι δέον νὰ θέσητε πᾶσαν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ αὐστηρότατον ἔλεγχον καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν ὑμῶν κρίσιν πάντοτε** καὶ ἐὰν αὕτη ἱκανοποιῇ τὴν λογικὴν ὑμῶν, ν’ ἀκολουθῆτε αὐτήν, ἐὰν δὲ δὲν ἱκανοποιῇ αὐτὴν νὰ ἀναμένητε ἵνα ἐκπληρωθῶσι πρῶτον αἱ διατυπούμεναι ἐπαγγελίαι ἢ κρίσεις ἢ ὑποθέσεις καὶ εἶτα νὰ καθίστασθε ἀκόλουθοι αὐτῆς πιστοὶ πλέον καὶ διαπρύσιοι κήρυκες; Πάντα ὅμως ταῦτα ἐγένοντο, **ἵνα κριθῆτε καὶ ἐκ τῆς κρίσεως ὑμῶν ταύτης ἀποκομίσητε τὴν πεῖραν, ἥτις τοσοῦτον ἀναγκαία ἐστὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀνθρωπίνης πνευματικῆς ἀναγωγῆς,** ἥτις πραγματικῶς

ἐκπληροῦται μὲ τὴν τελείαν ἐπίγνωσιν τῶν πεπραγμένων καὶ τῶν ἀκολουθητέων ἐν τῷ μέλλοντι πράξεων.

Ὀφείλετε πάλιν νὰ προσπαθήσητε νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὰ ἴδια, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκινήσεως ὑμῶν, ἐπικαλούμενοί Με, ἵνα σᾶς χειραγωγήσω, ἢ μή. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ν' ἀκολουθήσῃ ἰδίαν κατεύθυνσιν, νὰ διατάμῃ καὶ χαράξῃ αὐτοτελῆ δρόμον, ἐν τῷ ὁποίῳ μόνος νὰ κατευθύνῃ τὰ βήματά του καθοδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀποκαλυπτομένου καὶ ἐπιχυνομένου Πνευματικοῦ Μου Φωτός, τὸ ὁποῖον ὡς Δὰς θέλει ὁδηγεῖ τοῦτον εἰς τὴν ἀτραπὸν αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιθυμῶν ὅπως ἀκολουθήσῃ τὰ βήματα Μου, ἂς ἐνισχύσῃ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἂς Μὲ ἀκολουθῇ.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μὲ ἀτενίσῃ, ἂς διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἂς Μὲ ὠφθῇ.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ Μὲ ἐναγκαλισθῇ, ἂς ἐκτείνῃ τὰς χείρας αὐτοῦ καὶ ἂς δεχθῇ τὰς προτεινομένας πάντοτε πρὸς αὐτὸν Χείρας Μου.

Ὁ μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ Μὲ ἀκολουθήσῃ, ἂς ἐνισχυθῇ ὑπὸ τῶν δυναμένων.

Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ Μὲ ὠφθῇ ἐν τῇ πραγματικότητι ἂς παρακληθῇ ἐνισχυόμενος καὶ χειραγωγούμενος παρὰ τῶν ἄλλων νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ Μὲ κατίδῃ.

Ὁ δὲ ἔχων βεβαρυμένας τὰς χείρας αὐτοῦ, ἂς ἐκτείνῃ αὐτὰς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του, ἀλλὰ ἐν ὅλῃ τῇ θέρμῃ τῆς ψυχῆς καὶ θελήσεώς του καὶ Ἐγὼ τότε προθύμως θέλω δώσει ἐκ τῆς Δυνάμεως τῶν Ἰδικῶν Μου, ἵνα Μὲ ἐναγκαλισθῇ καὶ περιπτυσσόμενος αὐ τὸν καὶ μεταδίδων τὴν θέρμην Μου.

Ἀλλὰ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν **ἂς προσέλθῃ ἐν Ἀγάπῃ, ἐν πίστει βαθείᾳ καὶ ἀμεταπτώτῳ, ἐν ἐπιγνώσει σχετικῇ ἂν ὄχι πλήρῃ τῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ ἀναλάβῃ, τῶν δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας μέλλει νὰ ὑποστῇ, τῶν πικριῶν, ἂς δέον νὰ δοκιμάσῃ, τῶν ἐμποδίων καὶ κωλυμάτων τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ συναντήσῃ καὶ ἀντεπεξέλθῃ, διὰ νὰ φθάσῃ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει καὶ κατισχύσει εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ.**

Ὅταν θέσητε ὡς βάσιν τὴν Ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν πίστιν, τὴν θέλησιν, τὴν εἰλικρίνειαν, ὅταν θέσητε ὡς σκοπὸν τοῦ ἀκολουθητέου ὑμῶν δρόμου οὐχί μόνον τὴν ἀτομικὴν ὑμῶν ἀναγωγὴν καί τελειοποίησιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν σύμπνοιαν ὑμῶν ἀδελφῶν, ὅταν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπασχολεῖται μόνον ἐκ τῶν ἀτομικῶν του ἐνασχολήσεων, ἀλλὰ διαθέτει καὶ μέρος αὐτῶν εἰς τὴν πνευματικήν του ἐξύψωσιν καὶ τὴν ψυχικήν του κάθαρσιν, **ὑποβοηθῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἰδίων δυνάμεών του καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συνοδεύοντας αὐτόν, ἢ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν,** ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλετε λησμονήσει τὰς

πικρίας τοῦ παρελθόντος καὶ αἱ τυχὸν δυσκολίαι καὶ πάντα τὰ παρεμβαλλόμενα πρὸς ὑμᾶς προσκόμματα θέλουσι εἶναι μία ἐφικτὴ παρηγορία ὅτι σᾶς παρέχονται διὰ νὰ καταστῆτε τελειότεροι καὶ δοκιμασθῆτε κραταιούμενοι ἐν τῇ ἀληθῇ πείρᾳ τῆς ζωῆς, τῆς μόνης καταλλήλου, ἐν ᾗ ὁ ἄνθρωπος τελειοῦται.

27/9/1930